

ikke hukter fejl, er dette Mindesmærke opstillet i Domkirke's Kor. Nu er Spørgsmaalet, naar man først har sat et saadant Mindesmærke for Anders Sørensen Vedel, hvorledes skal man saa behandle Hans Tausen? og det forekommer mig da, at man ikke viser den fornødne Respekt for Historien, naar man giver Vedel et saa smukt Mindesmærke, som det omtalte virkelig er — jeg mindes at have set det — og saa vil affpise Hans Tausen med en lille Sten paa hans Grav. Det, der er Tale om at bevilge til denne Sten, er kun 500 Kr., medens det, der var Tale om for Anders Sørensen Vedels Vedkommende, var et smukt Relief, der, om jeg ikke hukter fejl, kostede 3—4,000 Kr. Hvis man vil gøre Forskel paa disse to betydelige Personligheder, er der næppe Tvivl om, at Hans Tausen maatte være den, der kunde gøre Krav paa det mest imponerende Mindesmærke. Hvor stor Fortjeneste Vedel end har indlagt sig af dansk Sprog og Historie, tror jeg, at alle ville indrømme mig, at en saa monumental Skikkelse i den danske Historie som Hans Tausen var Anders Sørensen Vedel ikke. Jeg mener altsaa, at naar man nu har sat Anders Sørensen Vedel et smukt Mindesmærke i Ribe Domkirke, burde man ikke nægte Hans Tausen et i det mindste lige saa smukt og værdigt Mindesmærke. Jeg forstod paa den højtærede Minister, at han ikke betragtede dette Spørgsmaal som løst ved den Indstilling, der er gjort af det ærede Udvalg, og at Spørgsmaalet kunde blive taget op ad Næve igen. Jeg vil da med disse Bemærkninger henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om man ikke i Stedet for at sætte et Maleri skulde sætte et Skulpturarbejde, der svarer nogenlunde til denne betydelige historiske Personligheds Stilling, ikke alene i Ribe, men i vort Fædreland i det hele taget. Jeg henstiller dette til Overvejelse. Jeg tror ikke, den Tanke i og for sig er ny. Saa vidt mig bekendt har den været oppe hos vedkommende Autoriteter, Stiftsmyndighedenovre i Ribe, som tidligere har drøftet den Sag, og efter hvad jeg ved derom, har man ogsaa haft Opmærksomheden henvendt paa, om man ikke burde have et lignende Skulpturarbejde som Mindesmærke over Hans Tausen, som man har over Anders Sørensen Vedel. Maatte jeg, medens

jeg taler om Ribe Domkirke, henstille til den højtærede Kultusminister eller andre kirkelige Myndigheder, om det ikke er en Vandalisme, man begaar i mange Kirker ved at lade de gamle Gravstene ligge midt i Kirkegangen og efterhaanden blive fuldstændig afslidte. Jeg mindes fra min Barndom, hvorledes vi i Landsbykirken spåterede henover smukke Gravstene, der brugtes som almindelige Brostene i Kirken. Saa vidt jeg ved, gaar det paa lignende Maadeovre i Ribe Domkirke. Man har vel fundet noget vandalistisk ved at slide paa disse Gravstene, der ofte indeholde de afdødes Billeder, Portrætter og forskellige symboliske Ornamentier, og man har da for at skaane dem, taget dem bort fra Hovedgangen og lagt dem hen i Sidegangen, hvor de ikke ere udiatte for saa stærkt Slid. Jeg har oftere lagt Mærke til, at man i Kirkerne slider disse Gravstene op. Saa vidt jeg ved, er der ogsaa en Sten med en Fremstilling af Hans Tausen i Ribe Domkirke, men nu er der ikke stort andet tilbage af dette Mindesmærke end den flade Sten. Der har en Gang været et Relief, der fremstillede hans Portræt, men nu er der ikke andet tilbage end nogle Konturer af Hovedet. Jeg tror, som sagt, at det ikke alene er her i Ribe Domkirke, men i mange andre Kirker, at man er noget brutal over for Fortidens Mindesmærker, idet man saaledes bruger disse Gravstene med Billeder og Indskrifter som ordinære Brostene. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, om der ikke burde være Anledning til at spare noget mere paa disse Fortidsminder, end vi hidtil have gjort.

P. Jørgensen: Jeg ønsker at gøre nogle saa Bemærkninger om enkelte Punkter paa den Del af Budgettet, som vi i Dag have til Forhandling. Først vil jeg da omtale Endringsforslaget Nr. 116. Der foreslages der 18,000 Kr. til Opførelse af en Bolig til Forstanderen ved Skaarup Seminarium. Det er jo saadant, at efterhaanden blive Embederne som Sognepræst og Seminarieforsøger adskilte, og det er efter min Mening meget heldigt, at det sker. Vaade Sognepræsteembedet og Seminarieforsøgerembedet kræver en Mand's fulde Arbejde, naar det skal udføres tilfredsstillende. Ud-